Ч. 107. Неділя 21 мая (3 червня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Парляментаризация кабінету.

Скорше як того можна було сподівати ся, прийшло до парляментаризациї кабінету. Бар. Бек має нині вже готову лісту будучих мінїстрів і предложить єї нинї Монарсї до затвердженя. Не затверджена ще доси ліста, котру удало ся зложити в порозуміню з політичними партиями вчера пізним вечером, представляє ся після приватних вістий як слідує:

Президент мінїстрів: бар. Бек; — мінїстер просьвіти: Мархет; — мінїстер скарбу: Коритовский, віцепрезидент краєвої дирекциї фінансової у Львові; — мінїстер торговлї: Форшт (другим кандидатом був др. Фідлєр); — мінїстер зелїзниць: Дершатта; — мінїстер рільництва: Аверсперґ; — мінїстер справедливости: др. Кляйн (дотеперішний управитель сего ресорту); — мінїстер справ внутрішних: Біиерт (другим кандидатом був шеф секциї бар. Гайн); — мінїстри-земляки: для Галичини ґр. Дїдушицкий (віденьскі ґазети подають др. Ґломбіньского яко другого кандидата); ческий: др. Пацак; нїмецкий: Праде. Віденьскі ґазети подаючи здогадочну лісту кандидатів додають, що коли би бар. Бекови не удало ся утворити парляментарного кабінету, то він би зложив свою місию в руки Монарха а тоді було би утворене урядниче мінїстерство, котре би стануло перед парляментом і залагоджувало конечности державні на основі §. 14. Мабуть нема й сумніву, що парляментарні партиї під напором §. 14 взяли на розум і преці якось порозуміли ся.

З переговорів, які вчера вели ся, подають віденьскі часописи слїдуючі характеристичні черти: Нїмецкі партиї і Поляки готові були порозуміти ся і вступити до парляментарного мінїстерства під президентурою бар. Бека, але Чехи ставили опір. На засїданю парляментарної комисиї молодоческого клюбу промавляв найбільше пос. Страньский против вступленя ческих парляментаристів до кабінету, доки не будуть сповнені жаданя ческого народу. Страньский не міг перецерти свого погляду і мабуть длятого виїхав вчера з Відня. До успіху заходів бар. Бека причинила ся, як кажуть, найбільше оногдашна авдиєнция ґр. Дїдушицкого у Цїсаря і тота обставина, що в польских парляментарних кругах піднимали ся голоси за участию в парляментаризациї кабінету навіть в такім случаю, коби би Чехи тому спротивили ся.

„N. W. Tagbl.“ подає слїдуючі причинки для характеристики ситуациї. Пос. Абрагамович на питанє, чи уважає парляментаризацию кабінету за відповідну, відповів як слїдує: Після мого найглубшого переконаня єсть утворенє парляментарного кабінету в теперішну хвилю безусловно конечне. Я переконаний як найглубше о тім, що лиш тим способом можна знайти вихід з кризи. То правда, що проби утвореня парляментарного кабінету вже нараз не удали ся і длятого треба насамперед виждати, чи нова проба не увінчає ся більшим успіхом як давнїйше.

Politik доносить: Намістники ческий ґраф Куденгове і галицкий ґр. Потоцкий явили ся оногди у бар. Бека, щоби дати єму автентичну інформацию о ситуациї в краях стоячих під їх управою. Майже здає ся, що обох намістників покликано на то до Відня, щоби їх звіти послужили за основу для евентуальних розпоряджень, які показались би потрібні на случай, коли би розпочата бар. Беком акция в справі парляментаризациї кабінету розбила ся. Вступленє ґр. Куденгове до зміненого тепер кабінету єсть виключене. На послїдній авдиєнциї признав Монарх конечність, щоби ґр. Куденгове остав ся на своїм становищи намістника Чехиї.

До Poln. Korr. доносять з польских парляментарних кругів, що гадку утвореня парляментарного кабінету, котрого задачею було би перевести ревізию угорскої угоди і реформу виборчу, принято симпатично. Ревізия угорских

---

7)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлїйского — Артура Моррізона).

(Дальше).

Затоплений корабель.

Пароход „Нїкобар“ анґльо-маляйского Товариства мав злу дорогу, а капітан Мекрі, котрого залога дуже не любила задля того, що був вічно в злім гуморі, мав преці раз дійстно якусь причину до того.

Четвертий і пятий керманич розповідали один другому свої погляди о причинах того єго невдоволеня і прийшло до того здогаду, що інтереси не добре пішли і „старий“ мабуть не богато заробив, бо Товариство старало ся тепер само о то, щоби робити собі запаси товарів. В тім їх здогаді укріпляла їх ще більше тота обставина, що наставник корабельний, однїсенький чоловік з цілої залоги, котрий ставав по стороні капітана, ходив тепер чогось дуже похнюплений. Але наставник міг так само й тим журити ся, що на корабли було мало пасажирів, а в наслідок того діставав і значно менше напивного, як бувало. То однак була певна річ, що капітан робив інтереси на власну руку. Він віз на корабли рідкости та всїляку япаньску крамщину, котра без сумніву була призначена на продаж, а то поправді ганьба для капітана; та ще й обезпечив був був всї тоті річи на велику суму! Четвертий і пятий керманич говорили о тім часто, навіть і в присутности третого керманича і першого інжиніра, котрі лиш сьміяли ся з того та розповідали иноді о тім ще й другому керманичеви. От звичайні сплетні на корабли!

„Нїкобар“, як сказано, вертав домів з немногими пасажирами та віз всїлякого рода товари і золото в штабах вартости 200.000 фунтів штерлїнґів. Золото мали, як звичайно, віддавати в Плімаве.

Другий офіцир, Брейзер, мав з тим золотом немало клопоту, бо вся одвічальність спадала на него. Він яко другий офіцир відбував тепер другу свою подорож і не привик ще був до перевоженя такої скількости золотих штаб, що представляли вартість 200.000 фунтів. Флєґматичний перший офіцир звертав єго увагу на то, що се анї не перший набір золота, який везе якийсь корабель, анї також не найбільший. Впрочім пороблено як найбільші міри осторожности, а ключі має капітан у себе; отже Брейзер може бути так само спокійний як і кілька сот иньших офіцирів, котрі від коли сьвіт сьвітом перевозили такі самі або ще й більші набори.

Але Брейзер не дав ся тим успокоїти. Коли не мав служби, то шибав собою на всї боки і думав лиш над тим, якими всїлякими способами міг би хтось добути ся до комори, де було сховане золото і всїлякі иньші дорогоцінні річи. Коли же мав службу і стояв на варті, то єго брав ся ще більший неспокій, як собі подумав, що хтось міг би в практиці так зробити, як то він видумав собі в своїй голові. Та й не таяв ся з своїми обавами, але ще й мучив ними першого офіцира, а коли той десь утік від него, то він ловив третого офіцира і розповідав єму все як найдокладнїйше. — Не розумію — сказав він раз при такій нагоді до першого офіцира — що собі Товариство думає, зробивши з бляшаного місця на вуглє комору на золото.

— Пусте вас взяло ся! — відповів єму перший офіцир і курив спокійно дальше.

— Добре вам говорити, коли ви за то не відповідаєте — сказав єму на то Брейзер; — а я певний, що колись щось стане ся; як не сеї подорожі то другої. А то говорять о безпечній коморі! А она з чого зроблена?

— З кітлових плит на пів цаля грубих.

— Дуже добре, а півцалеві плити кітлові як-раз тілько варті, що скарбонка за пятьдесять сотиків. Я міг би двері до тої комори покраяти ножицями моєї бабки!

— Ну, то принесіть ножиці і зачинайте. Як би я мав бабку, то зараз би так зробив!

— От подивіть ся, онтам в долинї знаходять ся двері далеко від всїх. Дуже догідне місце для того, хто схотів би посидїти там годинку і розрізувати плити; може із сусїдної комори на вуглє, що стоїть заєдно порожна, бо в ній містить ся лиш сїм тон. З другого бокузнов припирає комора, в котрій наставник держить свої запаси. А що би то стояло на перешкодї чоловікови, котрого приймили за наставника, щоби він там вліз зовсім спокійно, а відтак в найблизшім порті утік зі своєю добичею? Або й тесля! Та й він там заходить чогось часто зі своїми знарядами. Нїчо лекшого для него, як провертїти стїну в якімсь кутї!

— Та нїби що він з тим зробить, хоч би

законів угодових доведе консеквентно до ревізиї конституциї з 1867 а тота ревізия може й мусить стояти в тісній звязи з реформою виборчою в дусї звістних автономістичних жадань, поставлених в палатї послів Колом польским і консервативними партиями. В кабінетї, котрий буде мати так важну задачу, мусить Коло польске мати своїх репрезентантів. Але о тактицї Кола польского в справі утвореня парляментарного кабінету будуть рішати виключно інтереси держави і краю зовсім независимо від тактичного поступованя других великих партий. Було би длятого некористно справу, чи Поляки вступлять до парляментарного кабінету, ставити в якусь звязь з питанєм, чи на примір і молодоческий клюб вишле своїх репрезентантів до того клюбу.

Християньско-социяльна партия, котрої проводирями суть др. Люеґер і кн. Ліхтенштайн, не хотїли взяти участи в парляментаризациї кабінету а єї становище характеризує найлїпше слїдуюча резолюция ухвалена на зборах членів партиї у Віднї:

„Нинїшні численні збори мужів довіря християньско-социяльної партиї 15 округа взивають своїх послів і представителів, щоби є у против тепер пануючого в Австриї королївско-угорского правительства боронили конечних жадань населеня заступлених в Радї державній королївств і країв і взяли ся до як найострійших мір, коли би то правительство не відповідало поставленим єму жаданям.

Вісти полїтичні.

З Угорщини. — По замаху в Мадрид. — Подї в Росиї. — З Сербії.

В угорскій партиї независимости, котрої предсїдателем єсть все ще Кошут, прийшло мабуть або готово прийти до якогось роздору. Пос. Оляй повідомив Кошута, що він хоче перецерти в парляментї поставленє кабінету Феєрваріго в стан обжалованя, а дальше заявив, що треба би конче, щоби полїтичний секретар державний Стеренїй був усунений, бо єго іменовано ще за правительства Феєрваріго. На то заявив Кошут, що коли би більшість партиї хотїла конче усунути Стеренія, то й він сам тодї уступить. Що же до поставленя кабінету Феєрваріго в стан обжалованя то се не може стати ся, позаяк теперішнє правительство взяло на себе запоруку зато, що так не стане ся. Коли би однак більшість партиї хотїла мимо того то переформсувати, то цїлий кабінет подасть ся до димісиї.

Вчера відбув ся при участи публики і представителів властий похорон вісьмох вояків, нещасливих жертв оногдашного анархістичного замаху. Попереду походу поступали: бурмістр, ґубернатор войсковий, члени правительства, заступник короля, многі ґенерали, заграничні аташе войскові і відділ залоги; відтак ішли депутациї всїх товариств полїтичних. Архікн. Франц Фердинанд, кн. Беатриса Батенберґска, кн. Уельский, кн. Ґенуи і депутация французка перебуваюча в Мадридї прислали на похорон своїх заступників. В походї похоронім взяло участь яких 40.000 людий. Також при великім здвизї народа відбув ся похорон маркізи Тольози і єї доньки, котрі згинули на бальконї, з котрого кинено бомбу.

Виновника замаху доси ще не вислїджено, хоч арештовано вже богато людий. Арештовано якогось Анґлїйця Гемільтона, підозріного о замах, але доси ще не удало ся доказати, що він дійстно кинув бомбу. Про арештованє Гемільтона доносить аґентия Фабра з Мадриду: Арештований яко підозріний о замах Анґлїєць, має лїт 50 і називає ся Роберт Гемільтон. Єго арештовано вчера рано о цїв до 9 години в хвили, коли всїдав до ваґона зелїзничого і хотїв їхати до Толедо. Арештований не міг виказати, де був оногди перед полуднем і не хотїв дати о собі нїяких близших пояснень, лиш казав, що все розкаже анґлїйскому консулеви. На питанє, де він обголив ся, сказав, що у фризиєра недалеко двірця. Він говорить мовами анґлїйскою, італїяньскою і ішпаньскою. Поліция анґлїйска і італїяньска заявили, що єго не знають. Дозорець дому ч. 88 при ул. Келле Майор заявив, що видїв Гемільтона, як він входив на сходи того дому. Ґвардист Місалез видїв Гемільтона в товаристві Дурана на бальконї. Після иншої версиї виновником замаху мав бути якийсь Матео Моралез, котрий поправдї називає ся Мануель Дура і єсть родом з Каталонїї в Ішпаниї.

Кілько людий згинуло, а кілько було зранених підчас замаху, докладно ще не знати. Кажуть, що убитих було 25 а зранених 60. В домі, з котрого кинено бомбу, згинуло 8 осіб, між ними й маркіза Тольоза, що була на бальконї помешканя кн. Аґумада. Кажуть, що із згаданого дому кинено дві бомби, одну з 4, а другу з 1 поверха. Вибух бомби розірвав передну часть королївского повоза, а як великою була небезпечність для королївскої пари, можна пізнати з того, що черевики королевої, які она мала в день вінчаня на ногах, збризкані кровю. Ще нинї рано найдено на улици куснї бомби обризкані кровю і з приліпленими куснями людского тїла.

З Петербурга доносять під нинїшною датою: 72 Русинів в Думі державній утворило окрему ґрупу полїтичну і разом з проживаючими в Петербурзї Русинами заложили україньский клюб полїтичний. Перші збори клюбу відбули ся під проводом посла Шраґа (з чернигівскої ґубернії). Відчитано телєґраму від 300 Гуцулів і громади Русинів зі Львова. Між иньшими промавляв пос. Грушевский зі Львова, котрий виказав полїтичні здобутки Українців в Австриї в протягу 40 лїт і висказав переконанє, що російскі Українцї зроблять все, що в їх силї, щоби осягнули всї права полїтичні. Инші бесїдники домагали ся загального безпосередного, рівного і тайного права голосованя, заведеня україньскої мови в школах низших і середних, та надїлу селян ґрунтами.

„Беогр. Новини" доносять, що правительство розпочало переговори в цїли доповненя угоди торговельної з Німеччиною і в справі відновленя сербско-болгарскої униї, до котрої має приступити також і Румунія.

Новинки.

Львів, дня 2-го червня 1906.

— **Будова шкіл.** Ц. к. рада шкільна краєва признала громадї Шепарівцї, в коломийскім окрузї, на будову школи безпроцентову позичку в квотї 8000 корон і постановила будову 4-кл. школи в Білім камени, золочівского округа, при помочи краєвого фонду шкільного.

щось і потягнув? Прецї не упхає тяжкої штаби золота за холяву і не винесе єї на беріг!

— Що з тим зробить? Не що иншого лиш „забезпечить". В якійсь тихій пристани кине у воду і запамятає собі то місце. Міг би на примір в Порт-Саідї дуже легко здезертирувати і тілько забрати, кілько би схотїв. Таже ви знаєте Порт-Саід. А відтак тоті топники! Мій Боже, кождий міг би то зробити! — І Брейзер пішов, щоби ще раз глянути потайком туди в долину, куди сходило ся до тої комори.

Двері від комори, де було золото, були замкнені на патентову колодку і на два заскакуючі замки. В кілька днїв по наведеній повисше розмові оглядав Брейзер старанно долїшний замок і пробовав отворити єго якимсь ключем, коли нараз вчув поза собою острий голос: А то чого там так пораєте ся коло замку?

Брейзером аж кинуло і він обернув ся Поза ним стояв капітан Мекрі.

— То бачите... менї здає ся.... я бою ся, що то такий самий замок, як при тій коморі, де тесля має свій склад — відповів другий офіцир. — Я хотїв лиш придивити ся, бо бою ся, що можна би ключ дібрати....

— Не журіть ся теслею, що він вас обходить, пане Брейзер! Таж прецї знаєте дуже добре, що двері мають ще й Арнгаймску колодку, а ключ від неї єсть в моїй каютї і я за то відповідаю, щоби він десь не пропав. Дайте ж собі спокій з якимись пробами, коли вас до того нїхто не взиває. Нема о чім говорити — відрубав капітан коротко, коли Брейзер хотїв щось на то сказати, обернув ся і пішов до наставника.

Брейзер подивив ся за ним сердито: Хотїв би я знати, чого він тут на долинї шукав — замуркотів він сам до себе. — А то й рідко буває, щоби капітан з наставником були собі так за панебрат! — Відворкуючи, так вернув він знову на поклад.

Пізнїйше сказав він до першого офіцира: Чорти би взяли такі порядки, що наставник має свій склад зараз побіч комори з дорогоцінними річами. Та й на що має наставник котлярскі знаряди з собою? Хибаж не знаєте, що він їх мав на кораблі?

— На бороду пророка, пане Брейзер — відповів на то перший офіцир, чоловік впрочім дуже спокійний, котрого не легко було вивести з рівноваги — на бороду пророка, з вас таки справдешна дитина. Хибаж не знаєте, що той чоловік то котляр і лише що від року чи двох наймає ся за корабельного наставника? Такі люди не так легко розстають ся зі своїм ремеслом, а що він ще й вдовець та не має де примістити ся на суши, то й мусить все, що має, возити з собою на кораблі. Прошу вас, дайте вже собі раз спокій з тими річами і як добрий християнин жийте в мирі. От закуріть собі циґаро, оно знамените, а ваш рот буде мати иньшу роботу!

Але другий офіцир таки не дав ся успокоїти. Нипав як і перед тим по заднім покладї та розповідав кождому, який він має клопіт з тим золотом.

В кілька днїв опісля, коли єго знов як би якась тайна сила притягнула до зелїзних дверий, застав єго там знову капітан, котрий сим разом вийшов був із того складу, що належав до наставника. Брейзер розповів єму борзо, що він зачув якесь стуканє і длятого пішов подивити ся, що би то було. Капітан насварив єго ще острійше як перед тим і закляв ся, що віддасть комусь иньшому надзір над коморою з золотом, скоро Брейзер буде й дальше так дурїти.

Коли другий офіцир вийшов на поклад, приступив до него тесля і просив, щоби він віддав єму колодку і ключ, що позичив від него, але Брейзер став крутити і казав, що відошле єму пізнїйше. Тесля забрав ся і пішов до своєї роботи, котру дивним дивом знайшов собі якраз під заднім покладом простісенько під коморою з золотом.

(Дальше буде).

— **Дрібні вісти.** Провінцconfigиальнаго мяса довезено в маю с. р. 27.299 кільограмів, а о 5986 кльг. більше як в цьвітни. — Робітник Михайло Адамович бавив ся вчера пістолетом на Погулянці у Львові і перестрілив собі ліву долоню. — З Коломиї доносять, що Чорногора повисше 1800 метрів покрита снігом.

— **Смерть в поїзді.** З Николаєва над Дністром доносять: Йосиф Кон, ревізор зелізничих поїздів, виїхав в четвер по полудни зі Львова до Стрия і умер скоропостижно на удар серця в поїзді перед стацією Николаїв. Відчеплено зіз і полишено труна в Николаєві.

— **Приватна мужеска ґімназия у Львові.** Шкільний радник і дотепсрішний директор IV. ґімназиї у Львові др. Кароль Петелевич, переходячи на емеритуру, задумує заложити у Львові взірцево уладжену приватну ґімназию для хлопців. Розклад наук буде в тім заведеню приміпений точно до приписів, обовязуючих в публичних школах. Крім того задумує др. Петелевич в цілім уладженю свого заведеня і в методі уділюваня наук, а також під педаґоґічним взглядом, примінити всякі уліпшеня, часом навіть неможливі в публичних школах. На науку новочасних мов і фізичні вправи буде класти ся спеціяльний натиск.

— **Відшкодоване селян.** Транспортове товариство в Гамбурзі вислало в початком минувшого місяця урядників своєї репрезентациї у Відни, Маєра і Загурского, до Станиславова, щоби заключили контракти в робітниками в тамошнім повіті в справі найму до робіт при ладованю кораблів в Гамбурзі, а то по причині грозячого там страйку доквих робітників. Услівя контракту були для селян дуже користні, бо дневний заробок мав виносити 5 марок, до чого приходило даром мешкане, повне удержане і безплатна їзда туди і назад. Законтрактовано около 300 селян з Ямниці, Угринова і Вільшаниці, котрі вже дня 11-го мая мали виїхати до Гамбурґа. Однак того самого дня згадане товариство відкликало цілий транспорт робітників і тому они зажадали від товариства ціломіснчної винагороди. Розпочали ся торги, почавши від 20 корон від особи і остаточно по довгих переговорах наступила згода. Переважна частина робітників дістала по 65 К, а молоді нарібки по 32 К від особи, з чого обі сторони без сумніву вдоволені. Виплата відшкодованя на руки селян відбула ся минувшої неділі.

— **Пригода на границі.** До київских „Отгол. Жизни“ доносять з Кременця: Обурююча подія, що ілюструє картину диких ловів на людий, які устроює погранична сторожа на контрабандистів в погони за кількома рублями пагороди, сталася ся в західній части нашого уїзду на границі з Галичиною. Австрийский підданий, галицкий селянин, Микола Охотский, вибрав ся в день до Росиї, несучи барилку горівки. Єго вислідив салдат пограничної сторожи причаївши ся за купиною, а в хвили, коли Охотский находив ся ще на австрийскій териториї, роздало ся грізне „стой!“ і відтак грянув вистріл. Куля розторощила контрабандистови бедрову кість і перейшла крізь ногу. Бачучи, що ранений не годен рушити ся з місця, салдат підійшов до него і як підстрілену дичину перетягнув его на російску територию. Тут раненого, що стікав кровю, відставлено на пограничну стацию, а звідси возом 40 верст до шпиталю, де ему по всій імовірности прийдесь відтяти ногу. Австрийські власти поробили в тої причини відповідні заходи у місцевих пограничних властий, наслідком чого дикого салдата передано военному судови. Крім того російске правительство буде мусіло заплатити потерпівшому відповідне відшкодоване.

Конкурс.

Комітет бурси руского Товариства педаґоґічного у Львові (Вірменьска ч. 2.) розписує отсим конкурс на принятє питомців до бурси Товариства на рік шк. 1906/7. Приймати ся будуть ученики ґімназиялні, сини членів руского Тов. педаґоґічного. Услівя принятя: 1) Батько (опікун) мусить бути членом руского Тов. педаґоґічного. 2) Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять огляднни лікарскі з початком шкільного року. 3) Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрих успіхи дають повну запоруку, що они скінчать ґімназию. Першеньство мають відзначаючі ученики. 4) Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори, найменьше 18 К місячно. 5) Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар, лікаря і купіль в сумі 6 К. До подання о принятє долучити треба: 1) Сьвідоцтво шкільне петента з послідного півроку. 2) Декларацию, в котрій батько (опікун) ученика з'обовяже ся виразно умовлену суму за поміщене сина в бурсі кождого місяця точно з гори платити. 3) Сьвідоцтво убожества. Кождий принятий потомець має заосмотрити ся у 6 пар біля, 4 простирала, 2 пошевки, 12 хустинок, 6 пар шкарпиток, 4 ручники, сінник (2 м. довгий і 1 м. широкий), подушку, ковдру і коцик до накриваня, порядне одінє, плащ і 2 пари обуви. Зужиті протягом року річи обовязаний питомець доповнити. Кожда штука біля має бути виразно назначена повним назвиском питомця. При вступі мусить кождий питомець виказати ся перед Зарядом, що все потрібне має, а єсли не було всьо в порядку, може наразити ся на неприняте в послідній хвили. Всї питомці обовязані користати з науки співу і рисунків, а старші також з язика француского і стеноґрафії. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого занятя, лише у вимкових случаях лекциї за дозволом Заряду. Поданя кождого петента з'окрема адресувати до „Заряду бурси руского Тов. педаґоґічного у Львові“, ул. Вірменьска ч. 2. Подання вносити найдальше до 1. липня 1906. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до I. кляси. Всї бувші питомці мають опять внести подання.

— **Робітня знарядів рільничих** Івана Плейзя в Турці під Коломиєю потребує одного челядника стельмахского, одного челядника столяря і одного коваля. Зголошеня прошу надсилати під адресою: І. Плейзя в Турці під Коломиєю.

Телеґрами.

Віденъ 2 червня. Є. В. Цісар вислав королеви Альфонзови іспаньскому желаня з нагоди що уйшов щасливо смерти підчас замаху.

Краків 2 червня. Є. Екец. Коритовский, десиґнований міністер скарбу, перебуває нині в Кракові, звідки виїде до Відня.

Мадрид 2 червня. „Ероса“ доносить, що при замаху згинуло 13 войскових і 11 цивільних осіб, зранених тяжко було 26 войскових і 24 цивільних, а легко богато ще иньших осіб.

Мадрид 2 червня. Король відвідав вчера по полудни в шпитали зранені підчас замаху особи. Правительство наміряє щедро заосмотрити родини позіставші по жертвах замаху.

Мадрид 2 червня. Вечером явила ся королівска пара на бальконї палати і була предметом величезної овациї.

Барцельона 2 червня. Арештовано тут якогось проїзжого аґента, підозріного о замах, в хвили, коли висїдав з поїзду, котрий приїхав з Мадриду.

Льондон 2 червня. До „Times“ доносять з Токіо: Япаньске войско заатакувала Гонґіу і розбило відділ корейских повстанців. — Япаньске правительство наміряє небавком оголосити Дальний вільним портом а так само й місто Мукден має бути небавком отворене для свобідної торговлї.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ХТО

зле травить

і терпить хороби кишок,

най собі каже приладити всї страви на **Ceres**-ї (товщ з кокосових оріхів). Товщ **Ceres** помагає господиням **„щадити“.**

Маятникові годинники з голосом вежових дзвонів,

то послідна новість у фабриках годинників. Ті мініятурові францускі годинники мають 70 цмт. довготи, скринку з правдивого оріхового дерева, прехорошо політированого, бють кожду півгодину і цілу годину. **Голос дуже приємний і милозвучний,** дуже подібний до вежового. Ціна К 10. — із звичайним звуком К 9. Ті сямі годинники, але з музикою, котрі виграварть що години найкрасші танцї і марші К 12. Скринка і опаковане до кождого годинника 80 сот. За ті маятникові годинники ґарантуємо письменно три роки. Суть они правдивою окрасою завдяки гарному викінченю і становлять хороший і елеґантний мебель. Будильник з музикою, що грає місто дзвонити К 12. Никльовий Roskopf-Remontoir К. 5. — Правдиві срібні ремонтоари К 10.—Висилка тілько за післяплатою. Коли що не до вподоби, гроші звертаємо назад, длятого купуючий нїчого не ризикує. Великий хорошо ілюстрований цінник годинників, ланцушків, перстенів і т. п. даром і оплатно.

JOSEF SPIERING, Wien, I., Postgasse Nr. 2—31.

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнійшими условями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

---

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної ТОС. Г. BITTIK і Сп. Прага, Петерсплац 7. I.—469.

Шість і пів міліонів Корон виплатив „Дністер“ відшкодованя.

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі“!

Будинки, движимости, збіже і пашу обезпечає

одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

„Днїстер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“.

Шкоди оцінює „Днїстер“ з місцевими членами і виплачує **зараз** привнані **відшкодованя.** За 13 лїт виплачено **6,474.534 корон** відшкодовань.

Обезпеченя приймають аґенциї „Днїстра“ по всїх містах і більших селах; „Днїстер“ дає аґенциї письменним господарям, де ще не роблять инші аґенти „Днїстра“. Аґенти „Днїстра“ заробили вже 807.742 корон провізиї.

Полїси „Днїстра“ приймають при позичках: Банк краєвий у Львові і в Черніівцях, гал. Каса ощадности, повітові каси ощадности і сиротинські каси при судах.

Чистий зиск річний звертає ся обезпеченим членам і за рік 1905 припадає кождому членови 5% заплаченої премії яко зворот.

На житє обезпечайте ся тілько через „Днїстер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Днїстер“ **на рускі добродійні цїли.**

Фонди „Днїстра“ виносять з кінцем 1905 р. суму **1,372.538** корон.

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Днїстер“ припоручили Преосв. Епископскі Ординарияти.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).